

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5630/2020
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиле против-тужене малолетне АА из ..., коју заступа мајка ББ, против туженог-противтужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Петровић Марић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 296/20 од 12.08.2020. године, у седници већа која је одржана дана 28.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 296/20 од 12.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П2 602/19 од 04.06.2020. године, ставом првим изреке, промењена је одлука о висини издржавања садржана у пресуди првостепеног суда П2 504/16 од 19.01.2017. године и обавезан тужени да на име свог доприноса издржавању малолетне тужиле плаћа месечно износ од по 12.000,00 динара, почев од 18.07.2019. године па убудуће, с тим што је доспеле, а неисплаћене рате дужан платити одједном у року од 15 дана, а будуће до 15-ог у месецу за текући месец, са законском затезном каматом од 16-ог у месецу до исплате досуђеног потраживања под претњом извршења. Ставом другим изреке, преко досуђених 12.000,00 динара а до тражених 25.000,00 динара на име издржавања тужбени захтев је одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев да суд обавезе туженог да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиле плаћа износ од по 7.000,00 динара месечно почев од 13.01.2020. године док трају законски услови. Ставом четвртим изреке, констатовано је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 296/20 од 12.08.2020. године жалба туженог-противтужиоца је делимично усвојена и делимично одбијена, а пресуда Основног суда у Кикинди П2 602/19 од 04.06.2020. године преиначена у побијаном делу којим је усвојен тужбени захтев малолетне тужиле (став први изреке) тако што је одбијен у целости тужбени захтев малолетне тужиле којим је тражено да се измени одлука о висини доприноса туженог за издржавање малолетне тужиле, утврђена

правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди П2 504/16 од 19.01.2017. године и потврђена у делу којим је одбијен противтужбени захтев туженог (став три) и одлучено да свака странка сноси своје трошкове (став четири изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Тужени у ревизији не указује да је дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Кикинди П2 504/16 од 19.01.2017. године тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање тужиље малолетне АА плаћа месечно износ од по 10.000,00 динара почев од 08.11.2016. године па убудуће. Тужиља, малолетна АА, рођена је дана ...2013. године са Дауновим синдромом. У време доношења напред наведене пресуде била је стара 3 године, просечни месечни трошкови су износили за исхрану око 10.000,00 динара, одећу и обућу око 5.000,00 динара, за хигијену око 3.500,00 динара, за млеко, пошто није могла да гута храну, дневно је било потребно око 80,00 динара. Мајка је била корисник социјалне помоћи у износу од 10.000,00 динара, а примала је и дечији додатак за тужиљу од око 4.000,00 динара, накнаду за туђу помоћ око 10.000,00 динара месечно. Тужени је био запослен и остваривао је зараду од око 25.000,00 динара. Тужиља је сада стара 7 година, два часа дневно одлази у специјалну школу за децу са посебним потребама, самостално се креће, али мајка мора да је храни. Живи са мајком у мајчиној кући, мајка је незапослена, али има троје пунолетне деце која јој финансијски помажу и прима социјалну помоћ у износу од 10.000,00 динара месечно. Тужиља је корисник дечијег додатка од 5.000,00 динара и туђе неге и помоћи у износу од 10.000,00 динара месечно. За храну је потребно 7.000,00 динара месечно и исти износ за одећу, обућу и средства личне хигијене. Тужиља је уписана у вртић у који ће кренути када добије персоналног асистента. Тужени је рођен 1971. године, по занимању је физички радник. Раније је обављао послове на градилиштима и друге физичке послове и одлазио је у иностранство да ради, али у дужем временском периоду има проблеме са кичмом, због чега не може да ради тешке физичке послове. Пре 12 година је оперисао лумбални део кичме због дискусхерније. Вештачењем је утврђено да је тужени неспособан да ради послове дизања и ношења великог терета у једном маху, а то је утовар-истовар тешке робе, разношење беле технике, такође неспособан је за послове који захтевају сагињање и дизање мањег терета, за послове као што су набацивање робе на неку траку са пода, ни за рад са лопатом, на равнању путева, градилишта, пуњења мешалице. Није способан за рад на великој хладноћи, нити за рад на висини, као ни вожњу виљушкарa по неравном терену. Неспособан је за рад на дрварама, на фармама стоке, за месарски посао, и друге сличне послове. Способан је за лаке физичке послове помоћног радника, за повремене послове чишћења, без пењања на мердевине, за седећи посао паковања лаке робе, на одабиру пластичне амбалаже, на сакупљању лаких гајбица, могао би да пребира семенску робу седећи, без дужег стајања. Тужени живи код свог брата у ..., повремено одлази да

помаже молерима и дневно заради по 1.000,00 динара, седам-осам пута у току месеца, повремено продаје робу за власнике тезги на пијаци у ... преко викенда и тада оствари дневницу од по 1.000,00 динара. Радећи на овај начин тужени успева да заради до 20.000,00 динара месечно. Нема обавезу издржавања других лица. Минимална сума издржавања износи 26.381,00 динар.

Првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев и обавезао туженог да доприноси издржавању тужиље, малолетне АА износом од по 120.000,00 динара месечно, а одбио противтужбени захтев којим је тужени тражио да се његова обавеза смањи на месечни износ доприноса од по 7.000,00 динара почев од 13.01.2020. године.

Налазећи да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право, другостепени суд је делимично преиначио првостепену пресуду у ставу првом изреке и одбио у целости тужбени захтев којим је тужилца тражила да се измени одлука о висини доприноса туженог за издржавање тужиље, утврђена правноснажном пресудом Основног суда у Кикинди П2 504/16 од 19.01.2017. године, а потврдио у делу којим је одбијен противтужбени захтев којим је тужени-противтужилац тражио да се његова обавеза издржавања тужиље, малолетне АА, смањи на месечни износ од по 7.000,00 динара.

Неосновано се наводима ревизије туженог оспорава правилна примена материјалног права.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Ставом 3. истог члана прописано је да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

У конкретном случају, у току поступка је утврђено да тужени има озбиљан здравствени проблем и не може да обавља теже физичке послове, што умањује његову способност да остварује већу зараду. Могућности туженог да остварује зараду су се смањиле у односу на могућности у време доношења предходне судске одлуке, имајући у виду здравствено стање туженог и ограничен због послова који је у стању да обавља због здравствених ограничења. Међутим, имајући у виду да је од пресуде Основног суда у Кикинди П2 504/16 од 19.01.2017. године прошло три године, да је тужилца старија, па су самим тим повећане и њене потребе као и трошкови живота, то тужени као отац може и мора да доприноси износом утврђеним у претходној пресуди у висини од 10.000,00 динара месечно и нема места смањењу његовог доприноса за издржавање тужиље.

Неосновани су наводи у ревизији туженог-противтужиоца да није у могућности да доприноси износом од по 10.000,00 динара месечно за издржавање тужиље, јер месечно успе да заради између 10.000,00 до 12.000,00 динара, те да је заједничка обавеза оба родитеља да доприносе издржавању заједничког детета.

Наиме, у току поступка је утврђено да тужени-противтужилац може, обављајући лакше физичке послове да заради до 20.000,00 динара месечно, па имајући у виду минималну суму издржавања од 26.381,00 динар, као и потребе тужиље малолетне АА која је рођена са Дауновим синдромом, правилан је закључак нижестепених судова да нема места смањењу обавезе туженог на износ од 7.000,00 динара месечно за издржавање тужиље, малолетне АА, док ће преостали део износа који је неопходан за издржавање тужиље сносити мајка и то делимично новчаним давањима, а делимично свакодневним старањем и бригом о тужиљи.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић